

رئیس جمهور دوران جنگ

آمریکایی‌ها روز پنج‌نومبر پای صندوق‌های رای رفتند تا یک رئیس‌جمهور دوران جنگ را انتخاب کنند؛ این یک تحلیل نیست، بلکه یک واقعیت است. هیچ‌یک از دو نامزد به وضوح کافی در مورد همکاری‌های رو به رشد ژئوپلیتیک و صنایع دفاعی چین، روسیه، ایران و کره شمالی سخن نگفتند. میزان مخاطره‌ای که از سوسی‌این محور از معارضان آمریکا را تهدید می‌کند، به شکل بالقوه بی‌سابقه است. هیچ‌یک از دو نامزد سرفصل‌های استراتژی نسلی را که برای مقابله با این چالش ضروری است، ارائه نکردند. این مسئله یکی از زمینه‌های اصلی دوران ریاست‌جمهوری بعدی است. دونالد ترامپ در یکی از مخاطره‌آمیزترین موقعیت‌های ژئوپلیتیک از زمان جنگ سرد تاکنون و حتی از زمان جنگ جهانی دوم تاکنون به قدرت می‌رسد. به همین دلیل بود که جورج اف. ویل، ستون‌نویس روزنامه واشنگتن‌پست انتخابات ۲۰۲۴ آمریکا را با انتخابات ۱۹۴۰ مقایسه کرد: زمانی که هنوز آمریکا به امپراطوری ژاپن، آلمان هیتلری و ایتالیا موسولینی اعلام جنگ نکرده بود. آنچه با امروز متفاوت بود این بود که یکی از دو نامزد، یعنی فرانکلین دی. روزولت احساس کرده بود که قرار است یک رئیس‌جمهور دوران جنگ باشد و دقیقاً به این شکل رفتار می‌کرد. جورج اف. ویل می‌نویسد که روزولت با «سخنرانی قرنطینه» خود در سال ۱۹۳۷ و تقویت آرایش نظامی «هلنی عمدتاً انزواگرا را به سمت مداخله در یک منازعه جهانی هدایت می‌کرد». حریف روزولت در آن انتخابات، وندل ویلکی، تاجر جمهوری خواه بود که درست مانند روزولت و بر اساس سنت آن زمان حزبش یک بین‌الملل‌گرا بود و نه یک انزواگرا. جورج اف. ویل می‌نویسد که در انتخابات ۵ نومبر «آمریکا گزینه قابل‌انکابیه‌ی مانند آن زمان نداشت تا آمریکا را در دوران جنگ جهانی سوم که آغاز شده‌است، هدایت کند». نکته اینجاست که جنگ جهانی دوم با مجموعه‌ای از بحران‌ها که توسط محور ژاپن، آلمان و ایتالیا شکل گرفت، آغاز شد. امروز هم محور مشابهی وجود دارد: چین، روسیه، ایران و کره‌شمالی. به اعتقاد جورج اف. ویل، بحران کنونی جهان ما از همان زمان که در سال ۲۰۱۴ روسیه شبه‌جزیره کریمه را ضمیمه کرد، آغاز شد. فیلیپ زلیکو، دیپلمات و مورخ، تابستان امسال در نشریه تگزاس نشنال سکيوریتی روی‌نوشت که ۲۰ تا ۳۰ درصد شانسی وجود دارد که رئیس‌جمهور بعدی آمریکا در یک منازعه جهان‌شمول مشارکت کند. از نظر او منازعه جهان‌شمول با جنگ جهانی متفاوت است، چون همه طرف‌ها در همه جنبه‌های منازعه مشارکت ندارند، زلیکو معتقد است که سه سال آینده خطرناک‌ترین سال‌ها در این زمینه هستند. اگر آمریکا بخواهد این سه سال را در کنار متحدان و شرکای جهانی‌اش با توفیق پشت‌سر بگذارد، باید تمام زمینه‌های توانمندی اقتصادی، فناوری، اجتماعی و صنایع دفاعی آمریکا پای کار بیایند و برتری‌شان را به این خودکامه‌ها نشان بدهند. مشکل در کوتاه‌مدت این است که آمریکا خود را در مقابل رقابیه‌ی مانند ولادیمیر پوتین و شی‌جین‌پینگ می‌بیند که در شرایط مشغول بودن رئیس‌جمهوری آمریکا به مسائل داخلی و رای‌دهندگانی که نسبت به ضرورت مداخله بین‌المللی آمریکا تردید دارند، فرصتی برای خود پیدا می‌کنند. هر دو رهبر ممکن است که تصور کنند اقدام قاطع‌تر در مقابل اوکراین و تایوان ممکن است نتیجه موفق‌تری بر جای‌گذارد. جورج ویل می‌نویسد که شرایط مشابه جلد اول خاطرات وینستون چرچیل در مورد جنگ جهانی دوم است. ویل می‌نویسد که هیچ‌یک از دو نامزد نتوانستند به‌رای‌دهندگان «شواهدی برای آگاهی (چه برسد به فکر کردن) در مورد منازعه روزافزون جهانی ارائه دهند.» اگر فکر می‌کنید اغراق می‌کنم، بد نیست که نگاهی به سخنرانی روزولت در سومین مراسم تحلیفش در سال ۱۹۴۱ ببینید که درست یک سال پیش از حمله ژاپن به پرل هاربر ایراد شد. روزولت در آن سخنرانی گفت: «برای ما، در تندباد وقایع، زمانی فرا خواهد رسید، که لحظه‌ای درنگ کنیم و تأمل کنیم که جایگاه ما در تاریخ چه بود و آنچه هستیم و آنچه می‌توانیم باشیم را دوباره کشف کنیم. اگر چنین نکنیم، با مخاطره حقیقی انزوا مواجه خواهیم شد، مخاطره حقیقی بی‌عملی. زندگی ملت‌ها، با شمارش سالیان اندازه‌گیری نمی‌شود، بلکه با اندازه‌گیری عمر روحیه انسانی اندازه‌گیری می‌شود.»

جنگ امروز بیشتر از آن زمان ناگزیر نیست. اما اگر به آن توجه نشود، تندبادهایی که می‌وزند، قدرت خواهند گرفت. روزولت سخنرانی‌اش را اینگونه پایان داد: «در مواجهه با مخاطراتی که پیش از این هرگز با آن مواجه نشده‌ایم، انگیزه قوی ما حفاظت و پایدار کردن تمامیت‌دموکراسی است. برای این کار ما روح آمریکا و ایمن آمریکا را جمع می‌کنیم.»

گروه بین‌الملل: دونالد ترامپ تنها یک بازگشت سیاسی

غیرمحمتمل را صورت نداد بلکه به‌رغم اتهامات قانونی که به او وارد شد و ضربه‌ای به جمهوری خواهان در خصوص قانون سقط جنین وارد شد، باز هم به پیروزی چشمگیر دست یافت. کاملاً هریس به شیوه‌ای خیره‌کننده از ترامپ شکست خورد؛ درست همانطور که هیلاری کلینتون، اولین زنی که نامزد ریاست‌جمهوری حزبش شد، در سال ۲۰۱۶ شکست خورد. برای سیاستمداری که اولین پیروزی‌اش تقریباً منحصراً توسط رای‌دهندگان سفیدپوست حاصل شد، ترامپ در انتخابات امسال ائتلاف بسیار متنوعی را تشکیل داد که به دلیل جذابیت منحصر به‌فرد او - یا شاید آسیب‌پذیری‌های منحصر به‌فرد هریس - توجه‌اش به مردان بود. براساس نظرسنجی‌ها، تقریباً از هر پنج رأی‌دهنده ترامپ در روز سه‌شنبه، یک نفر رنگین‌پوست بود. در اولین انتخابات او در سال ۲۰۱۶، حدود ۱۳ درصد از رای‌دهندگان ترامپ رنگین‌پوست بودند. رای‌دهندگان لاتین‌تبار که زمانی سنگر قابل اعتماد دموکرات‌ها بودند نیز به راست چرخش کردند. دو نظرسنجی اصلی رای‌دهندگان در مورد اینکه هریس رای لاتینی‌ها را برنده شده نظرات متفاوتی دارند. اولی عدد ۸ را نمایش داده و دومی عدد ۱۵. اما در هر صورت، این یک شکست بزرگ نسبت به پیروزی تقریباً ۳۰ امتیازی باین در میان رأی‌دهندگان اسپانیایی‌تبار در چهار سال پیش بود. ترامپ همچنین در میان رای‌دهندگان سیاه‌پوست نیز نفوذ کرد و پس از اینکه در دو انتخابات قبلی کمی کمتر از ۱۰ درصد رای به دست آورد، امسال آسار رای او دورقمی شد. ترامپ در این دو نظرسنجی به ترتیب ۱۲ و ۱۵ درصد رای‌دهندگان سیاه‌پوست را به دست آورد. دستاوردهای جمهوری خواه به ویژه در مردانی متمرکز بود که کمپین ترامپ آنها را با جدیت هدف قرار داده بود. این دو نظرسنجی در مورد اینکه آیا ترامپ واقعاً رای مردان لاتین‌تبار را برنده شد یا خیر، توافق ندارند؛ یکی می‌گوید او با اندکی پیروزی به پیش رفته و دیگری می‌گوید هریس با اختلاف اندکی برنده شده است. اما ترامپ بین ۲۰ تا ۲۵ درصد از رای سیاه‌پوستان را نیز به دست آورد. این دستاوردها ترامپ را به پیروزی در ایالت‌های چرخشی سوق داد.

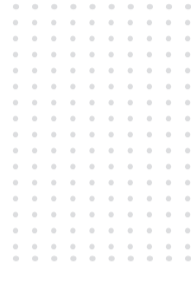
برای دومین بار در سه دوره انتخاباتی، مردم آمریکا به یک نامزد زن دموکرات رای ندادند. هر چند این نامزد در مقابل دونالد ترامپ سنزدرن قرار گرفته بود. هریس، در مقایسه با هیلاری کلینتون در سال ۲۰۱۶، عملکردش به مراتب بدتر بود. هریس بر خلاف سنت‌شکنی‌های کلینتون از پاسخ دادن به سوالات جنسیتی چشم‌پوشی می‌کرد. هیچ‌کدام از این استراتژی‌ها جواب ندادند. به طور کلی، زنان تمایل بیشتری به هریس داشتند، اما زنان سفیدپوست از ترامپ حمایت کردند. بر اساس نظرسنجی‌های خروجی شبکه‌های تلویزیونی، ۴۰ درصد از زنان از هریس حمایت کردند. تنها ۲۶ درصد از زنان رنگین‌پوست از ترامپ حمایت کردند، اما ۵۲ درصد از زنان سفیدپوست از ترامپ حمایت کردند. دموکرات‌ها معتقد بودند که قانون سقط جنین به زنان انگیزه می‌دهد تا پای صندوق‌های رای بیایند. اما این اتفاق رخ نداد. هریس مسائل سقط جنین و آزادی باروری را به ستون اصلی کمپین خود تبدیل کرد و در صحنه کنوانسیون ملی دموکرات‌ها و در تبلیغاتش داستان‌های دلخراش زنانی را که انتخاب‌های مراقبت‌های بهداشتی آنها به دلیل ممنوعیت‌های جدید سقط جنین در ایالت محدود شده بود، برجسته کرد. اما هیچ‌کدام از این تاکتیک‌ها جواب ندادند.

بایدن در روزهای پایانی کمپین هیچ‌جا پیدا نمی‌شد زیرا حضور او به کمپین هریس ضربه وارد می‌کرد. تصمیم جو بایدن برای کناره‌گیری در ماه جولای به دموکرات‌ها فرصتی داد، اما برداشت نادرست اولیه او از موفقیت‌های میان‌دوره‌ای دموکرات‌ها در سال ۲۰۲۲ به‌عنوان تأیید ریاست‌جمهوری‌اش و تلاش برای دور دوم، حزبش را در یک نقطه ضعف بزرگ قرار داد. به‌نظر می‌رسید که هریس نمی‌تواند بر ناامیدی مردم از وضعیت اقتصاد و احساسات اکثریت مبنی بر اینکه کشور در مسیر اشتباه است، غلبه کند. او خودش در تلاش بود تا پاسخی به سوال تفاوت او با بایدن بدهد. این سوالی بود که برای رای‌دهندگان مرد بسیار اهمیت داشت. اما بایدن، که عملکرد مناظره‌های پراکنده‌اش در ماه ژوئن در ۹۰ دقیقه عملاً به فعالیت سیاسی چندین‌دهه‌اش پایان داد، مدت‌ها تلاش کرد تا یک دلیل واضح و قانع‌کننده برای عملکرد موفق‌اش ارائه کند. ناتوانی هریس در کسب مجموع رأی بایدن در سال ۲۰۲۰، جذابیت منحصر به‌فرد و گسترده بایدن را تأیید می‌کند. اما باخت هریس، میراث ریاست‌جمهوری بایدن را نیز در خطر قرار می‌دهد. او همچنان سیاستمداری است که ترامپ را پس از اولین دوره ریاست‌جمهوری‌اش شکست داد، اما اکنون نقش مهمی در شکست آشکار در جلوگیری از بازگشت او به قدرت داشته است.

هریس روزهای مهمی را در مسیر مبارزات انتخاباتی با جمهوری خواهان گذراند، حتی با لیز چنی، نماینده سابق مجلس نمایندگان در ریپون، ویسکانسین، زادگاه احساساتی جمهوری خواهان، سخنرانی کرد. این استراتژی هم جواب نداد. در برخی از سنگرهای جمهوری خواهان، هریس از دستاوردهای سال ۲۰۲۰ بایدن هم بدتر عمل کرد. به‌عنوان مثال، در نواحی حاشیه‌ای جمهوری خواه‌نشین میلوکی، هریس از عملکرد سال ۲۰۲۰ بایدن در شهرستان‌های واشنگتن و اوزاکی عقب افتاد، اما در شهرستان اوکشا، دو

ترامپ در میان خانواده و اعضای خانواده و معاونش و جانسون، رئیس مجلس نمایندگان در پالم‌بیچ در جمع حامیانش سخنرانی کرد. «دونالد ترامپ» نامزد جمهوری خواهان پس از گمانه‌زنی‌ها درباره پیروزی در انتخابات، در جمع هوادارانش گفت: هزاران هزار دوست در این جنبش تاریخی که مشابه آن دیده نشده است، صادقانه بگویم این بزرگترین جنبش سیاسی تاریخ کشور است. کشور نیازمند کمک و التیام است. مرزها را سوسامان می‌دهیم و کشور را درست می‌کنیم، امشب تاریخ‌ساز شدیم و بر موانعی غلبه کردیم که فکر نمی‌کردند ممکن باشد.

ترامپ گفت: به نتیجه سیاسی باور نکردنی رسیدیم. این یک پیروزی سیاسی است که مشابه آن در تاریخ کشور دیده نشده است. از مردم آمریکا متشکر کم من را به عنوان چهل‌وهفتمین رئیس‌جمهورتان انتخاب کردید. برای آینده و خانواده شما با هر نفسی که دارم برای شما می‌جنگم تا آمریکایی شکوفا و امن ایجاد کنم، این تاریخ‌زین آمریکا خواهد بود. او گفت: این یک

تصمیم جو بایدن برای کناره‌گیری در ماه جولای به دموکرات‌ها فرصتی داد، اما برداشت نادرست اولیه او از موفقیت‌های میان‌دوره‌ای دموکرات‌ها در سال ۲۰۲۲ به‌عنوان تأیید ریاست‌جمهوری‌اش و تلاش برای دور دوم، حزبش را در یک نقطه ضعف بزرگ قرار داد. به‌نظر می‌رسید که هریس نمی‌تواند بر ناامیدی مردم از وضعیت اقتصاد و احساسات اکثریت مبنی بر اینکه کشور در مسیر اشتباه است، غلبه کند.

امتیاز بهتر عمل کرد. در حومه شهرستان همیلتون، ایندیانا، جایی که نیکی هیلی آرای ۳۳/۸۱ درصد رای‌دهندگان را در جریان مبارزات مقدماتی جمهوری خواهان در ماه مه، به دست آورد، هریس با ۶ امتیاز از ترامپ عقب افتاد.

در سال ۲۰۱۶، انتخاب دونالد ترامپ بسیار غیرمنتظره و عجیب بود. اما پس از هشت سال گذشته، هیچ چیز در مورد بازگرداندن او به کاخ سفید فرضی یا انتزاعی نیست. او تاکنون دو بار استیضاح شده است، یک جنایتکار محکوم است. قضات دادگاه عالی را برای سرنگونی قانون سقط جنین منسوب کرد و بدون حمایت معاون رئیس‌جمهور سابق یا ده‌دها دستیار ارشد سابق و اعضای کابینه در انتخابات شرکت کرد.

ترامپ بار دیگر خلاف انتظار ظاهر شد و این تأییدی دوباره بر عدم آسیب‌پذیری‌اش در برابر پیامدهای انتخاباتی و توانایی عجیب او است که شاید در کل تاریخ سیاست آمریکا منحصر به‌فرد باشد. ترامپ به راحتی خلاف نیروی گرانش سیاست در آمریکا شنا می‌کند و غرق نیز نمی‌شود. بازگشت به کاخ سفید پس از همه این اتفاقات، بار دیگر این ضرب‌المثل را به ذهن تداعی می‌کند که اگر ستاره باشید، اجازه انجام هر کاری را دارید.

کابینه احتمالی ترامپ

دونالد ترامپ در گفت‌وگوهای رسمی خود پیش از انتخابات درباره اعضای کابینه احتمالی صحبتی نکرده بود اما این موضوع باعث نشد تا در سفرهای هوایی به همایش‌های انتخاباتی‌اش یا زمانی که یکی از متحدانش او را در برنامه تلویزیونی تحت‌فشار قرار می‌داد، نام یکی دو نفر از اعضای احتمالی را بر زبان نیاورد.

به‌گفته یکی از افراد آشنا به اظهارات ترامپ به‌شرط ناشناخته‌مندان، ترامپ اخیراً زمانی که جانشینانی را در برنامه‌های تلویزیونی می‌دید، می‌گفت: «این (مرد) برای این کار خوبه» یا «این (زن) برای این کار خوبه». و مثل زمانی که برای پیدا کردن یار انتخاباتی خود ماه‌ها جست‌وجو کرد، تلویزیون به جایگاه مهمی برای فریبندگی شدید متحدانی تبدیل شد که مشتاق بودند پستی در کابینه ترامپ به‌دست آورند. برخی از نامزدهای کابینه حتی تیم روابط عمومی خود را هم استخدام کرده‌اند.

اولین کابینه ترامپ با سرعت بسیار کند می‌تواند

ترامپ در سخن

در دوره ریاست‌جمهوری

پیروزی فوق‌العاده است که امکان می‌دهد دوباره آمریکا را بزرگ کنیم. نامزد جمهوری خواهان گفت: افزون بر پیروزی در ایالت‌های کلیدی مثل کارولینای شمالی و جورجیا، در دیگر ایالت‌ها هم پیروز می‌شویم و به ۳۵۰ رای الکترال می‌رسیم. آسان‌ترین کار همین بود، راه دیگری برای پیروزی نبود، باید همه را می‌بردیم، در رای مردمی هم پیروز شدیم که فوق‌العاده است. ترامپ گفت: کنترل سنار را در دست گرفتیم که فوق‌العاده است. کنترل مجلس نمایندگان را

ترامپ غرق نشد

کمپین ترامپ چطور امری غیرمندان

شد. دموکرات‌ها روند را کش دادند تا در چهار سال ریاست‌جمهوری‌اش شاهد تغییرات بسیاری در سمت‌های رده‌بالای دولتی باشند. در ادامه گزینه‌های پیشرو مجله پلیتیکو برای پست‌های بالای دولت ترامپ را می‌خوانیم:

وزیر امور خارجه

اولین دوره ریاست‌جمهوری ترامپ نشان داد که وزرای خارجه به‌عنوان بالاترین مقام سیاست خارجی کشور می‌توانند یا دچار فروپاشی شوند یا رشد کنند.

ترامپ رابطه سردی با اولین وزیر امور خارجه خود، رکنس تیلرسون داشت، که پیش از آنکه در شبکه‌های اجتماعی جلوی چشمان جهان اخراجش کند، آرام‌آرام او را از دایره سیاستگذاری آمریکا خارج کرد. اما مایک پمپئو، جانشین تیلرسون به یکی از مشاوران مورد اعتماد ترامپ تبدیل شد. او کسی است که می‌تواند در دولت دوم ترامپ نیز برای خود شغلی داشته باشد.

پس از سال‌ها لفاظی درباره فاصله گرفتن آمریکا از ناتو و اشتیاق او برای قطع حمایت نظامی از اوکراین، اروپا از نزدیک گزینه ترامپ برای وزارت امور خارجه را تماشا خواهد کرد. انتخاب وزیر خارجه همچنین می‌تواند به‌عنوان معیاری برای سنجش این باشد که

